

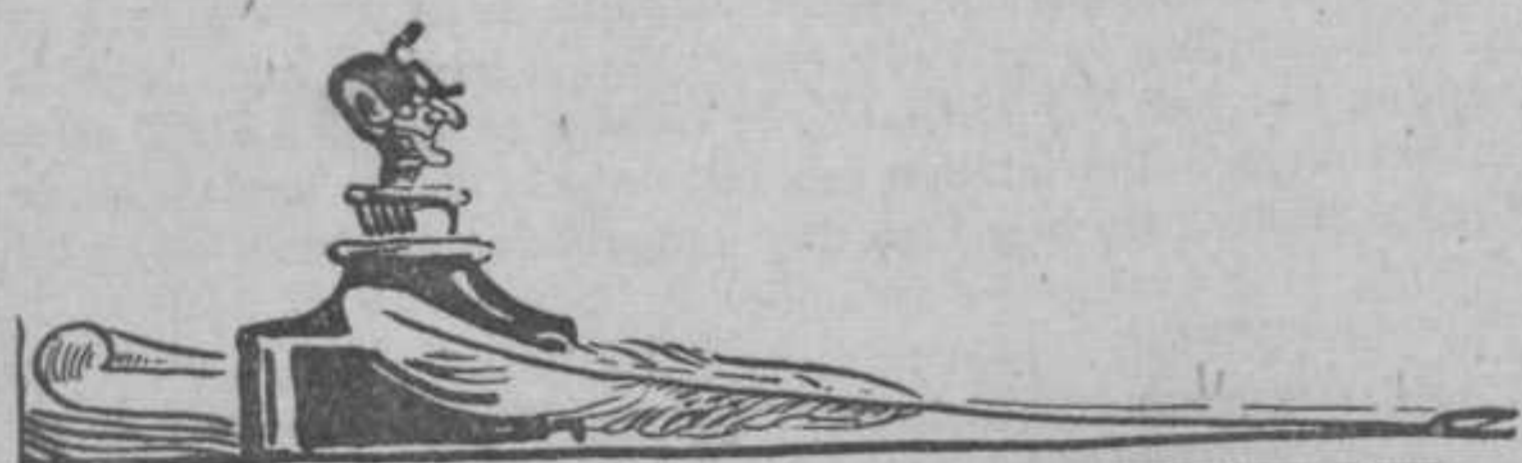
DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS

HOOFDREDACTEUR: B. SUURENBROEK, GRIFFIER; W. VAN LUTTERVELT. REDACTEUREN: A. H. BLOM
G. H. W. MEEDER — R. RADEMAKER — H. SALM.

VERSCHIJNT WEKEKIJKS, BEHALVE IN DE VACANTIES. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER TOT
SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f 6.— PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0.25.
ADVERTENTIE: PER VAK f 8.— (1/24 PAGINA).

UITGAVE EN ADMINISTRATIE: DELFTSCHE UITGEVERS MAATSCHAPPIJ — OUDE DELFT 101
18e JAARGANG — 20 NOVEMBER 1945 — 10 BLZ. No. 1

REDACTIONEEL

Naar men mij later vertelde, had ik den maaltijd genuttigd en deze moet als een looden last in mijn maag gelegen hebben. Ik schijn met moeite van de afgekloven tafel te zijn opgestaan en heb mij tusschen een duffe massa wegversperrers doorgewrongen, totdat ik tenslotte de leestafel heb weten te bereiken. Daar aangekomen — zoo gaat mijn zegsman verder — ben ik op een stoel neergevallen en verzekerde ik mij geheel onbewust van het laatst overgebleven krantje, dat voor mij lag.

Ik moet met een afwezige blik naar het blaadje gestaard hebben, terwijl een trage, deinende menigte achter mij haar schaduwen op het O.O., dat ik vasthield, liet vallen. Dat deed de maat overloopen. Mijn hoofd zakte scheef weg; ik was naar een andere wereld verplaatst.

— Tot zoover mijn zegsman. — Want waar het lichaam slaapt, daar kan de geest ontwaken.

Mijn geest nu bevindt zich plotseling in een zonderlinge wereld. Een wereld, die geheel in het teeken van „O” staat. Eindeloos, ja hopeloos veel O's zie ik. En al die O-vormigheden krioelen over en langs elkaar.

Soms probeert zoo'n O een andere O bij de horens te vatten, maar steeds weer is de poging tevergeefs. Want de eene O heeft geen horens om bij gevat te worden, en de ander O heeft niets om die horens mee aan te vatten. Het zijn immers doodgewone O-O's.

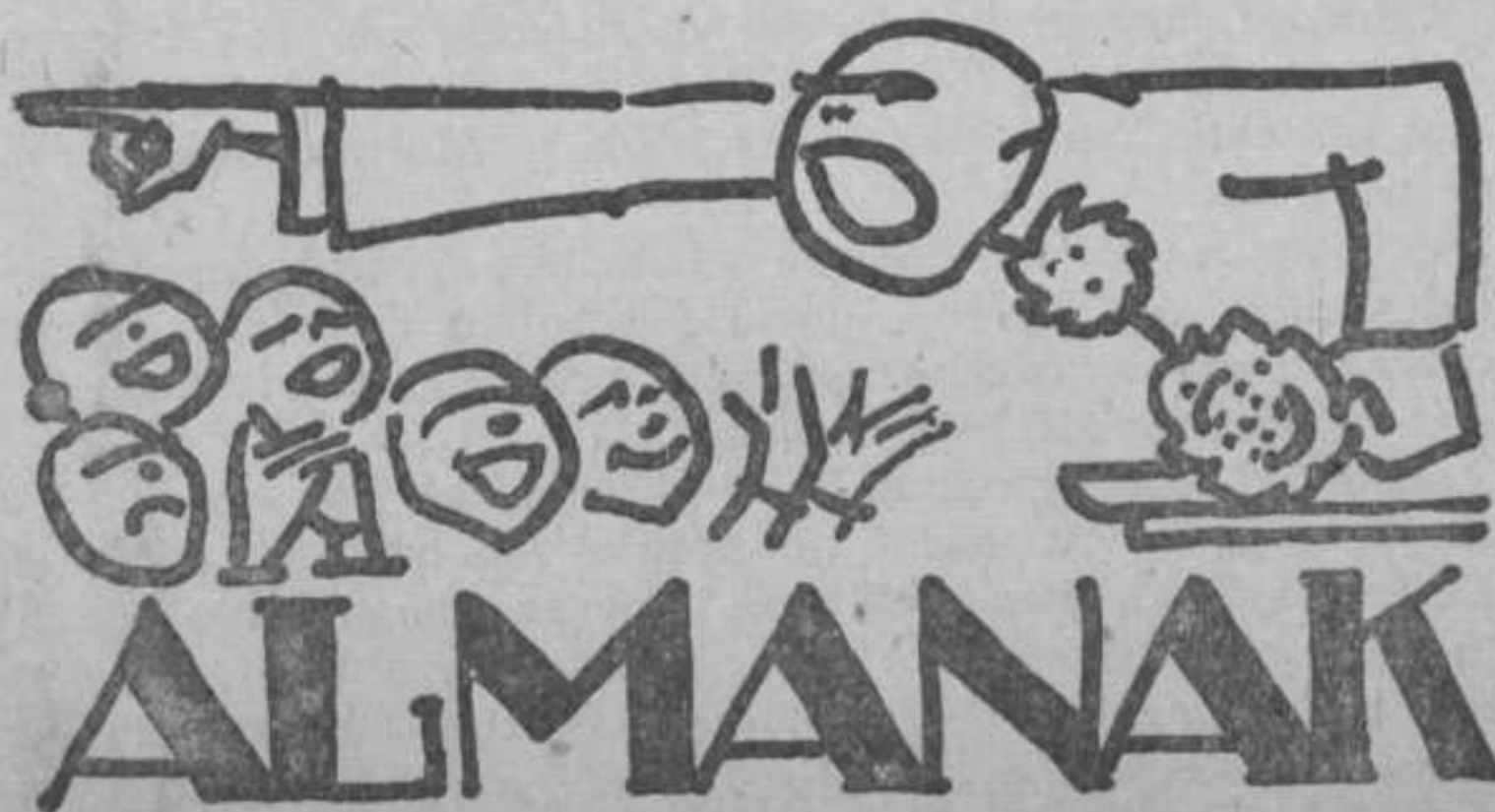
Is het verwonderlijk, dat een wereld, waarin de één niet in staat is de ander eens door elkaar te rammelen; waarin daardoor de burgerlijke zelfgenoegzaamheid zienderoogen toeneemt; waarin vervlakking het doel schijnt; is het verwonderlijk, dat zoo'n wereld een farce is? En is het dan niet begrijpelijk, dat ik mij opwind over deze duffe verworping van een eertijds zoo klaterende wereld? Ik veeg dan ook in mijn erge alle O's bijeen, schud ze doorelkaar... en laat ze van verbazing weer vallen.

Want een spottende schaterlach rolt mij door de ruimte tegemoet, de schelle lach van dat oolijken kereltje, dat sedert jaren voor het eerst weer zijn stem verheft.

Bevrijd uit de boeien staat het Zotje nu voor mij en buitelt over al de O's heen.

Maar als ik juist naar hem toe wil gaan om hem met een diepe buiging te begroeten, word ik ineens ruw uit deze heerlijke ontmoeting weggerukt.

Ik zie nog net, dat een ongeduldig wachtende menigte om de leestafel bezig is de Spiegel uit mijn handen te ontfutselen.

Teekont	Uw	Almanak
En	Weet	Laksche
En	Eigengereide	Melkmuilen
Komma	Indolente	Aterlingen:
Er komt	Geen	Nieuwe twee en
Negentigste	Eigen	Almanak
Tenzij	Niemand	Klungelt

En ik zie eveneens, dat zij met een blijde glimlach op het gelaat ontdekken, dat op 14 November jl. de Redactie van het Officieel Orgaan van het Delftsche Studenten Corps „De Spiegel” zich als volgt heeft samengesteld:

B. SUURENBROEK, Hoofdredacteur;
W. VAN LUTTERVELT, Griffier;
A. H. BLOM, Redacteur;
G. H. W. MEEDER, Redacteur;
R. RADEMAKER, Redacteur.
H. SALM, Redacteur.

Rede' uitgesproken door den heer A. C. le Poole, ter gelegenheid van zijn aftreden als president van den Senaat van het Delftsch Studenten Corps, op Maandag 5 November 1945.

Mijne Heeren Senatoren,

Mijne Heeren Eereleden van de Senaat,

Mijne Heeren te installeren Senatoren,

Mijne Heeren leden van het D.S.C.

Ter gelegenheid van het installeren van den nieuwen Senaat zij het mij vergund nog eenige indrukken weer te geven over het karakter van onze samenleving.

De zware jaren die wij achter den rug hebben, zullen ons in het algemeen de beginselen waarnaar wij vroeger veelal onbewust leefden, duidelijker doen beseffen. Als ik mij dan toch vermeet eenige richtlijnen te bespreken waarlangs onze dierbare gemeenschap weer tot een bloeiend Corps kan geraken, doe ik dit in het duidelijk besef van de conclusie welke in Nov. 1938 werd uitgesproken op een vergadering van de Delftsche Studenten Debating Club, welke wilde behandelen het wezen van het D.S.C. nl.: Het Corps is als je Moeder, daar praat je niet over.

Mocht het toendertijd door de geleidelijke opname van nieuwe leden niet zoo duidelijk gevoeld worden, door de huidige overhand aan nieuwelingen moet ik probeeren te omschrijven, wat ik eigenlijk niet zeggen kan.

Zelden zal er een periode in de geschiedenis van het D.S.C. aan te wijzen zijn waarin de positie van het Corps in de Delftsche Studentenwereld zoo onbevungen en zelfs onpartijdig opnieuw overdacht kon worden. En als wij dan het resultaat van deze overdenkingen overzien en nagaan hoe onze plaats en ligging zoo breed en wijd mogelijk kunnen zijn, dan blijken er minimum eischen aan onze groepsvorming ten grondslag te liggen, welke vervulling een noodzakelijkheid is voor het ontwikkelen en voortleven van een Corpsgeest en bijgevolg onze positie afbakent. Hiermee concludeer ik, dat het bestaan van een Corpsgeest volstrekt noodig is, want anders is het onmogelijk te waken voor de doelstelling van het D.S.C.: de bevordering en handhaving van eensgezindheid en trouw onder de leden (een der eerste artikelen der wet en ik hoop dat eventuele wetsherzieners dit artikel buiten hun werkingssfeer laten.)

De afbakening van onze positie valt zeer te betreuren; men bedenke echter, dat zoolang de eenige selectie die wordt toegepast bij de inschrijving aan de T.H., ligt in het vertoonen van een diploma van het Middelbaar Onderwijs, deze hierom alleen al noodzakelijk is.

Het doen van gissingen omtrent het maximum toelaatbare ledental is volgens mij zeer voorbarig. Elke aankomende student, die positief de wensch uitspreekt lid te willen worden van het D.S.C. en bereid is de te verwachten moeilijkheden het hoofd te bieden, is welkom. De Corpsgeest werkt in dezen reguleerend, zij bepaald nl. de zwaarte van den groentijd. Het is wenschelijk, dat op deze wijze een evenwicht tusschen vraag en aanbod tot stand komt. In dit verband wil ik U waarschuwen, dat er weer van verschillende zijden (gelukkig niet van de leden) bezwaren zijn gemaakt tegen een kalen groentijd. Op dit moment is het alleen voldoende te constateeren dat dan bovengenoemd evenwicht verbroken zou worden. Bij besprekingen is ook duidelijk naar voren gekomen, dat geloofs-overtuiging en finantieële draagkracht absoluut niet bepalend mogen zijn voor het lidmaatschap.

Bij de beoordeeling of iemand in het D.S.C. thuishoort, kijken wij niet naar zijn opvatting, maar naar den vorm, waarin hij zijn meening naar voren brengt. Alleen als die overtuiging logisch is opgebouwd, kunnen anderen er hun inzicht mee verdiepen.

Wat het tweede punt betreft: binnenkort zal U voorgelegd worden het rapport van de finantieële commissie en er wordt geadviseerd de reeds in 1940 sterk gereduceerde contributie niet verder te verlagen. Naar een soepele toepassing van deze heffing moet worden gestreefd.

Ook voor een ander punt zou ik nog even Uw aandacht willen vragen: In de naaste toekomst zullen er zeker vanuit de maat-

schappij krachten op U werken, die U in een bepaalde richting willen trekken en soms zelfs een zekere uitspraak van U verwachten. Zoo heeft de Regeering het D.S.C. gevraagd zijn wenschen kenbaar te maken in verband met de te houden Rijksconferentie. Behalve dat ik van meening ben, dat dit een zaak betreft, die onze volksvertegenwoordiging aangaat, kan toch ook het D.S.C. als geheel hierin geen uitspraak doen. Het is voor de studenten noodig een punt te hebben van waaruit zij de maatschappij kunnen bekijken en kunnen leeren zien, wat er in de maatschappij gebeurt, zonder direct een actief standpunt in te nemen. Onze zinspreuk spreekt in dezen duidelijke taal. Dit wil niet zeggen dat ik de zeer vergroote politieke belangstelling die er door den oorlog bij de studenten is ontstaan, zou willen afkeuren, integendeel, ik heb de geringe interesse die er voor den oorlog in sommige kringen bestond steeds zeer betreurd; echter met alle respect voor de groote prestaties die er door U in de laatste jaren zijn geleverd, moet ik U er dringend voor waarschuwen hieruit vooral niet de zeer verkeerde conclusie te trekken, dat U nu ook in staat zou zijn allerlei problemen van nationale en internationale politiek voldoende te kunnen overzien.

De officieuze doelstelling: „het Corps als zoodanig voert geen politiek” zoude U als volgt kunnen overschrijven: Het Corps neemt naar buiten toe in binnenlandsche politieke meningsverschillen een neutraal standpunt in en kan zich slechts beschikbaar stellen voor het handhaven der openbare orde, maar naar binnen toe dient het de vrije gedachtenwisseling en eerbiediging van iedere persoonlijke meening met de uiterste kracht en onder alle omstandigheden te handhaven.

Zeer lezenswaardig zijn in dit verband de Corpsverslagen in de Almanakken voor 1904 en 1920. Overbodig misschien te zeggen dat het D.S.D.G., Vrije Studie en de D.S.D.C. alles in het werk zullen stellen om Uw inzicht in de verschillende vraagstukken zoo breed en diep mogelijk te maken.

Mijne Heeren,

De laatste maanden heeft ons veel te zien gegeven waarvoor we dankbaar gestemd zijn. Dankbaar zijn wij de autoriteiten van de T.H. voor de hoogstaande wijze waarop zij een klare sfeer geschapen hebben. Dankbaar zijn wij de Delftsche Burgerij voor haar enthousiast medeleven met onze problemen. Een woord van hulde is hier op zijn plaats voor de vele gezinnen die in den oorlogstijd niet geschroomd hebben vogelvrije studenten te huisvesten. Dankbaar zijn wij ook den beheerders van het huis van het D.S.C.: het Bestuur der Sociëteit Phoenix, hetwelk op zoo voortvarende wijze weer een gelegenheid schept, waar de gezelligheid hoogtij kan vieren.

Groot zal ook Uw dank zijn als U binnenkort weer in de omstandigheid verkeert Uw felle kritiek te kunnen uiten in de kolommen van „de Spiegel” en het soms al te gezapig samenzijn kunt verstoren.

Indien wij dan onze plaats opnieuw bepaald hebben, onze principes bewust beleefden, bleek het dat wij kunnen aansluiten bij de historische groei van het D.S.C. Dit moge de lange rij van voorgangers tot eer strekken. Winst is er echter gemaakt door het doelbewust vaststellen van de richtlijnen: moge dit dan tot gevolg hebben een groote bloei van ons geliefd Corps, het zinnebeeld van Studentenvrijheid en vrije gedachten tot meerdere glorie van „Waarheid, Wijsheid en Wetenschap”.

Mijne Heeren Mede Senatoren,

Na 5 lange jaren, waarin de verantwoordelijkheid ons vaak tot ondraaglijke last werd, valt ons het neerleggen van deze dierbare taak toch zeer zwaar. De weinige vreugde die wij gedurende onze ambtsperiode mochten beleven werd nog overstemd door de groote droefenis veroorzaakt door het ontvallen van onze thesaurier en archivaris. Dat gij de extra taak die daardoor vooral op Uw schouders kwam te liggen, vergroot door de moeilijkheid dat U beiden reeds met een been in de maatschappij stond, toch nog zoo naar behooren hebt kunnen vervullen verdient groote erkentelijkheid. Moge de stevige band, die tusschen ons gelegd is, ons nog vaak tot elkaar voeren.

Mijne Heeren Eereleden van den Senaat,

U te danken voor de vele adviezen moge op buitenstaanders een ceremonieelen indruk maken. De taak van den Senaat echter zou zonder Uw bezonken oordeel in de huidige vraagstukken, niet naar behooren zijn te vervullen. Alhoewel de dagelijksche besprekingen op den Senaatskamer door bekende omstandigheden vaak geen doorgang konden vinden, hoop ik van harte dat de nieuwe Senaat het U mogelijk zal maken Uw gewoonte in dezen weer te hervatten, en zodoende de belangrijke continuïteit in het behandelen der vraagstukken te waarborgen.

Mijnheer Gerzon,

Alvorens mijn functie aan U over te dragen zou ik gaarne het in U gestelde vertrouwen willen uitspreken. Gedurende Uw ambtsperiode zal het hechte fundament gelegd moeten worden, waarop zich weer een bloeiend D.S.C. kan verheffen en het mogelijk zal worden over 3 jaar een waardig Lustrum te vieren t.g.v. het 100-jarig bestaan van ons dierbaar Corps. In de hoop dat U hierin moogt slagen dechargeer ik mijzelf met dezen hamerslag en installeer U als President van den Senaat van het D.S.C.

REDE UITGESPROKEN DOOR DEN HEER J. J. GERZON, TER GELEGENHEID VAN ZIJN INSTALLATIE TOT PRESIDENT VAN DEN SENAAAT VAN HET DELFTSCH STUDENTEN CORPS, OP MAANDAG 5 NOVEMBER 1945.

Mijnheer Le Poole,

Het is waarschijnlijk voor het eerst in de geschiedenis van het Delftsch Studenten Corps, dat de zoo zware en verantwoordelijke functie, zoo juist door U aan mij overgedragen, vijf jaren lang op dezelfde schouders heeft gerust.

Vijf jaren, in welke de moeilijkheden U niet gespaard zijn gebleven en die zeker tot de donkerste behoord hebben, ooit door ons Corps meegemaakt. Jaren, waarin U, gedwongen door de omstandigheden, grootendeels Uw functie, althans openlijk, niet hebt kunnen uitoefenen.

Het was dan ook een wijs besluit van U, toen in 1941 de eerste moeilijkheden met het Corps ontstaan waren, die weldra tot de opheffing hiervan beidden, het grootste gedeelte van Uw werkzaamheden over te dragen aan een Commissie van Acht.

Zoодоende kon gedurende de jaren 1943-'45, in welke U door Uw werkzaamheden niet meer in Delft vertoefde, een groot gedeelte van Uw taak door de zoo juist genoemde Commissie overgenomen worden.

Hieruit blijkt nogmaals de wijsheid en de vooruitziende blik, die U had toen U reeds in 1941 deze Commissie in het leven riep.

Voor al de laatste maanden, waarin U Uw taak slechts met twee mede-Senatoren heeft moeten uitvoeren, zijn voor U wel bijzonder zwaar geweest.

Vele problemen, tijdens de laatste paar maanden van Uw beleid gegroeid en voor de oplossing waarvan U slechts de eerste richtlijnen heeft vastgesteld zullen door mijn Senaat voltooid en ten uitvoer moeten worden gebracht.

Mijn Senaat zal trachten deze problemen, voortbouwende op wat U reeds uitstippelde, tot een goede oplossing te brengen. Voor al datgene, Mijnheer Le Poole, wat U voor het Corps gedaan hebt en voor de waardige en uitnemende wijze, waarop U zich van Uw taak hebt gekwetend, wil ik U namens het geheele Corps mijn groote dank overbrengen.

Mijn Heeren Senatoren,

De woorden van dank, zoo juist uitgesproken jegens hem, die gedurende vijf jaren Uw Senaat presideerde, gelden ook U, die hem in deze moeilijke taak hebt bijgestaan.

Niet gemakkelijk is het voor U geweest, mede door de verspreiding, waarin noodgedwongen Uw Senaat verkeerde, Uw taak te volbrengen.

Het is mij een groote vreugde U namens het geheele Delftsche Studenten Corps hiervoor mijn welgemeende dank uit te spreken. Een dank, die ook voor de Leden van de Commissie van Acht geldt, die vooral in den groentijd van het jaar 1942 zulke groote hulp boden.

Tot mijn spijt zal ik er nu toe moeten overgaan om U te onthefven van deze functie, die U met zooveel liefde heeft bekleed.

Met dezen hamerslag dechargeer ik de Heeren

C. A. J. KUYL als Secretaris

J. J. v. d. SANDE als Commissaris

en installeer ik de Heeren

W. H. VERLOOP als Secretaris

F. H. v. d. LINDE VAN SPRANKHUIZEN

als Thesaurier

W. B. K. BOOM als Archivaris

P. H. SIMON THOMAS als Commissaris.

Mijn Heeren Mede-Senatoren,

Het is een zware en verantwoordelijke taak, die vanaf dit oogenblik op onze schouders rust. Een taak, die meer dan vroeger het oplossen en bespreken van velerlei problemen van de meest uiteenlopende aard zal bevatten.

Slechts, wanneer wij in volledige harmonie en met ten achterstelling van alle persoonlijke belangen, deze taak vervullen, zal dit kunnen leiden tot een nieuwe bloei van het Delftsche Studenten Corps.

Juist daardoor ben ik ervan overtuigd, dat dit U zal prikkelen tot een uiterste krachtsinspanning en een zoo groot mogelijk enthousiasme.

Vanaf heden, zijn wij één ondeelbaar geheel, waarin een ieder van ons zal bijdragen tot het slagen van onze gemeenschappelijke opzet.

Bedenkt nogmaals goed, dat dit jaar er één wordt, waarin vele zeer ingrijpende maatregelen ten uitvoer zullen moeten worden gebracht en moeilijkheden opgelost zullen moeten worden, die meer dan ooit Uw volledige inzet zullen vergen.

Mijn Heeren, Eereleden van den Senaat en Oud-Senatoren.

De periode, die nu voor ons ligt tot een goed einde te brengen zonder Uw hulp is wel haast onmogelijk. Vooral in het komende moeilijke jaar, waarin slechts weinig Eereleden nog in Delft aanwezig zijn, zullen wij wel zeer veel behoefte hebben aan Uw raad en steun.

Slechts, doordat wij vertrouwen en weten, dat U met de jarenlange opgedane ervaring ons ter zijde zult staan, achten wij onze taak vervulbaar.

Dat de samenwerking een aangename en nuttige moge zijn, spreek ik hierbij als mijn oprechte wensch uit.

Mijn Heeren, leden van het Delftsche Studenten Corps.

Op het oogenblik, dat de leiding van Uw corps in nieuwe handen is gelegd, wil ik met U vanaf deze plaats een kritische blik werpen op de toestanden in het Corps en ook namens mijn medesenatoren U op verschillende vraagstukken en moeilijkheden, die op het oogenblik hier gerezen zijn, wijzen.

Zwaar geteisterd in elk opzicht, is het Corps, dat ons allen zoo dierbaar is, uit deze oorlogsjaren te voorschijn gekomen. Velen van de besten zullen wij voor altijd moeten missen, zij zullen niet meer terugkeeren en hebben voor vuurpeletons, in concentratiekampen of op andere wijze hun leven terwille van hun idealen, gegeven.

In diepe eerbied gedenken wij hen, die deden wat zij als hun plicht achtten een plicht, die, jammer genoeg, de laatste jaren door zoo velen niet is begrepen.

Hun offer legt ons groote verplichtingen op.

Wij zullen moeten trachten te leven in den geest, waarin zij geleefd en gewerkt hebben, voor welke zij gestreden hebben en waarvoor zij alles gaven, wat zij bezaten.

Mede als gevolg van het begrijpen, dat de ideeën en idealen, die hier heerschten, verder reikten dan alleen de Delftsche samenleving, kwamen zij tot de overtuiging, dat verzet onvermijdelijk was. Wij zullen hen niet herdenken, door standbeelden en gedenksteenen, maar door persoonlijk te trachten, hun nagedachtenis hoog te houden.

Op dit oogenblik, maakt het Corps één van zijn moeilijkste tijden door. In de komende jaren zal waarschijnlijk de toekomst van het Corps bepaald worden. Zal er beslist worden of het Corps zal zijn, een Vereeniging, zooals vele anderen, waarin een groep van menschen met eenzelfde beroep of opleiding elkaar ontmoeten om gemeenschappelijk te eten en te drinken, of sport te bedrijven, of dat het weer zal worden, zooals het vroeger was, een Instituut, gevormd door jonge menschen, die beseffen, dat voor een academische vorming meer noodig is, dan alleen studie. Jonge menschen, die begrijpen, dat er meer waarden in het leven zijn dan zuiver en alleen de technische studie, maar dat het noodzakelijk is eigenschappen te kweeken, zooals persoonlijkheid en beschaving en die het Corps zullen gaan voelen, zooals dit vroeger door de meesten gevoeld werd, als een ondeelbaar stuk van hun eigen ik, een soort geestelijk tehuis.

Waakt tegen vervlakking. Een verschijnsel, wat overal groeit en wat hier ook al met rassche schreden haar intrede doet. Indien op den nu ingeslagen weg voortgegaan wordt, ziet de toekomst van het Corps er somber uit.

De tijden zijn voorbij, dat U zich kunt opsluiten in Uw eigen wereldje, zonder U van de problemen, die om U heen be-

staan, iets aan te trekken. Reeds nú moet U trachten, inzicht te krijgen in de groote vraagstukken, die op het oogenblik de wereld bezig houden, opdat U niet later als een vreemde in deze wereld komt te staan.

Nog veel te weinig verdiept U zich in de problemen van algemeen belang, hebt U een goed gefundeerd standpunt en meening ten opzichte van vele vraagstukken, waaraan ook de studenten-maatschappij, als onderdeel van de groote maatschappij, zich niet zal kunnen onttrekken.

Juist omdat de studie aan de Technische Hoogeschool zoo weinig plaats inruimt voor een breede algemeene ontwikkeling, wordt van U verlangd, dat U zelf dit hiaat aanvult.

De Senaat hoopt dan ook, dat dit jaar het D.S.D.G. Vrije Studie en de Delftsche Studenten Debatingclub weer zullen opbloeien tot hun oude grootte en dat Uw belangstelling voor de daar te behandelen problemen en voor vele andere vraagstukken, in groote mate zal toenemen. Een afspiegeling van de reeds frisscheren geest die hier heerscht, zijn de vernieuwingsplannen, waaraan na zeer veel geschrijf en gedebatteer, eindelijk in de laatste Corpsvergadering van 19 October j.l. eenige vaste vorm is gegeven.

Dat de noodzaak gevoeld is het Corps op breeder basis te schoeien is een hoopvol teken. De mogelijkheid staat nu open voor alle leden van S.S.R. en S.V., die hieraan behoefte gevoelen, om in de ondervereenigingen van hun activiteit blijk te geven.

Het is nu de taak van de leden van Sanctus Virgilius en S.S.R. om te toonen, dat het niet meer noodzakelijk is, zooals voor den oorlog, een splitsing in confessioneele groepen, wier levenopvatting op andere waarden gebaseerd zijn, sterk door te voeren.

Het is zeer wel mogelijk om zonder van eigen overtuiging maar iets prijs te geven, in volledig respect voor elkaars opvattingen, samen te leven. Juist door deze groepen van verschillende levensopvattingen niet gescheiden te houden, kan men komen tot een vorming van een nieuw sterk geheel.

Het is niet de bedoeling om door dit nieuwe plan een soort suprematie van het Delftsche Studenten Corps boven de andere Vereenigingen te verkrijgen. Integendeel, de leden van Sanctus Virgilius en S.S.R. moeten goed beseffen, dat het het Delftsche Studenten Corps is, dat het meeste van haar tradities prijs geeft terwille van een goede samenwerking. Mijn Senaat zal er naar streven om een waardeering en beter begrip van elkaars opvattingen zooveel mogelijk te stimuleren, maar laat men echter niet vergeten, dat niet alles slechts van één kant kan komen.

Het is echter niet voldoende, dat U Uw stem voor dit nieuwe plan gegeven hebt. Hiermede is de zaak niet afgedaan. Integendeel, nu beginnen pas voor U de verplichtingen.

Op de zeer weinigen, die het Corps nog meegemaakt hebben voor 1941, rust de plicht om den geest die hier heerscht uit te dragen.

U bent de weinige hoeksteen, die nog over zijn om aan den opbouw, voortbouwende op de oude tradities, mede te werken en dit aan de nieuwe leden bij te brengen.

De nieuwe mentaliteit, die in het Corps haar intrede doet, is niet alleen een gevolg van de vernieuwingsideeën, die door de oorlog de laatste jaren, zoowel bij de oud-leden als bij de thans nieuwe leden gestimuleerd zijn, doch vindt zijn oorzaak hoofdzakelijk in het feit, dat de oude geest door het kleine aantal oud-leden hier na de oorlog teruggekeerd, niet voldoende wordt uitgedragen.

Corpsleden van vóór 1941, U moogt zich later nooit kunnen verwijten, dat mede door Uw schuld het Corps met zijn tradities ten onder is gegaan. Allen, die hier de laatste maanden nieuw aangekomen zijt, beseft U het wel, wat het betekent, lid van het Delftsche Studenten Corps te zijn? Beseft U, dat U bij Uw optreden naar buiten, dit Corps vertegenwoordigt en dat het verplichtingen met zich mede brengt om als lid van dit Corps geïnstalleerd te zijn?

Ook de eerstejaars, die ditmaal in zoo grooten getale aangekomen zijn, moeten beseffen, dat, nu zij min of meer, zonder kleerscheuren door deze slappe groentijd zijn gerold, hun kennismakingstijd nog niet afgelopen is.

Waarom wacht U steeds totdat men met plannen naar U toekomt en toont U niet zelf initiatief en ondernemingsgeest? Of denkt U soms, dat het voldoende is, om af en toe op de Sociëteit Phoenix te komen en dan weer schielijk te verdwijnen?

Is het noodzakelijk, dat het Officieele Orgaan grootendeels wordt volgeschreven door haar redacteurs? Heeft U zich al voorbereid om spoedig Uw bijdrage voor den nieuwen Almanak in te leveren? Hierdoor kom ik weer op één der belangrijkste vraagstukken.

U heeft allen, de laatste jaren, min of meer tijd verloren. U

bent ouder geworden en hebt nog slechts één doel: zoo spoedig mogelijk af te studeeren.

Meestal wordt het probleem aldus gesteld: studeeren of goed Corpslid zijn. Hierin schuilt de groote fout. Want het is een totaal onjuiste voorstelling van zaken. Het is zeer wel mogelijk en zelfs noodzakelijk deze twee belangen te combineren. Dit heeft de ervaring geleerd.

Evenmin als het een Corpsbelang is, dat U Uw studie verwaarloost, evenmin heeft de maatschappij ingenieurs nodig, die niets anders zijn dan technici.

Meer dan ooit is in de laatste jaren bewezen, hoe belangrijk en noodzakelijk het is dat ieder intellectueel, en zeker de ingenieur, naast zijn vakkennis, een algemeene ontwikkeling bezit, met menschen weet om te gaan en tevens belangstelling toont voor de problemen, die om ons heen, in zoo grooten mate bestaan. Het is geen toevallige omstandigheid, dat in onze huidige Regeering, wier bijzondere taak ons allen bekend is, van de ministers vier ingenieurs zijn. En dat in de laatste tijden steeds meer ingenieurs bepaalde belangrijke openbare posten bekleeden. Na de Fransche Revolutie kwam de tijd van den „meester in de rechten”. Zij hadden in vele landen het regeeringsbeleid in handen. Met de toenemende techniek komt in de twintigste eeuw hierin een verandering en neemt allengs de ingenieur, zeer speciaal op sociaal-economisch terrein, de hem toekomende plaats in alle bestuursapparaten der Regeering in.

Technische kennis, algemeene ontwikkeling en belangstelling voor sociale en politieke problemen zijn daarbij noodig.

In het juist combineren van de studie en het Corpslidmaatschap ligt de oplossing van het probleem en gij zult misschien eerst later gaan beseffen, hoe goed beide elkaar aanvullen. Het is aan U Uw tijd goed in te deelen en alles, wat U doet intensief te doen. Wanneer U hierin slaagt, zult U bemerken, dat beide belangen niet onverenigbaar zijn, doch met elkaar harmonieeren. Op de Besturen van Ondervereenigingen, ligt dit jaar wel een bijzonder moeilijke en dubbele taak.

Allereerst moeten zij na ettelijke jaren van gedwongen inactiviteit, hun vereenigingsleven weer opbouwen en tot bloei brengen. Wat in deze korte tijd reeds op dit punt is bereikt, stemt mij tot groote vreugde.

Het Bestuur van de Sociëteit Phoenix, die wel tot de meest getroffen ondervereenigingen behoort, heeft in deze korte tijd na de bevrijding lofwaardig veel bereikt. Ook de toekomst van het Delftsche Studenten Tooneelgezelschap en Muziekgezelschap Apollo is hoopvol. De meeste ondervereenigingen werken bijna weer op hun oude peil.

Laga heeft echter nog veel moeilijkheden, vooral van financiële aard te overwinnen.

De Studenten Caroussel Vereeniging zal zich voorloopig slechts tot het houden van lezingen moeten beperken.

Tevens is het, gezien het groote aantal leden in de laatste maanden tot het Corps toegestroomd, noodzakelijk, dat een groot deel van de opvoedende taak in de ondervereenigingen zal plaats vinden. Het is meer dan ooit noodzakelijk, dat, behalve van de Sociëteit Phoenix ook van de ondervereenigingen een sterk opvoedende kracht uitgaat. Hierin zie ik één van de weinige oplossingen. Indien de ondervereenigingen hierin slagen, dan slechts zal het mogelijk zijn, de gevolgen van het toetreden van zooveel nieuwe leden te boven te komen.

Dit beschouw ik als een zeer belangrijke opdracht aan de ondervereenigingen.

Ook een opleving van disputen en een opname hierin van nieuwe leden is zeer gewenscht. De disputen en de jaarclubs zullen zich zoo spoedig mogelijk moeten verjongen. De Senaat vertrouwt, dat U dit vraagstuk met groote voortvarentheid zult aanpakken.

Ik verwacht echter ook op dit punt van de leden eigen activiteit. Het is niet altijd noodzakelijk, dat slechts op het oude verder wordt gebouwd, integendeel, vaak zullen nieuwe, frissche ideeën, onontbeerlijk en stimulerend werken.

Wat de financiën betreft, staan wij voor groote moeilijkheden. Het is onmogelijk en onwenschelijk gebleken om de contributies, zoo laag te stellen, dat zij voor iedereen aanvaardbaar zijn. Daarom zal ieder lid, dat niet aan zijn verplichtingen kan voldoen, in staat gesteld worden zich tot den Thesaurier van den Senaat te wenden om vermindering van contributie aan te vragen. Dit jaar zal ook weer een eerste-jaars fonds ingesteld worden.

Mijne Heeren,

Bijna honderd jaren van Corpstraditie zijn onze erfenis, onze trotsch en onze hoop. Dit legt verplichtingen op, maar stemt tevens hoopvol. Men heeft ons Delftenaren wel eens een uiterlijke ruwheid verweten, maar aan onze innerlijke oprechtheid nooit getwijfeld.

Dat van alle bevolkingsgroepen, de onze, tot de meest geëisterde behoort in en door de verzetsbeweging, is geen bloot

toeval. Het is niet een toevallige som van de enkelingen der onzen die standvastig en fier hun plicht deden.

Neen, het is, omdat ook zij, getrouw aan onze traditie en aard, oprecht en trouw handelden en geen compromissen kenden. Beter oprecht, rechtop te sterven, dan geknield verder te leven, was hun gedachte. Oprecht jegens zich zelf en jegens anderen.

Wij behoeven de traditie niet te huldigen, uitsluitend om der traditie wille, maar om dát, wat er aan fiere, oprechts en krachtigs in schuilt. Wij, erfgenamen van zoovele Corpsgeneraties, aanvaarden van die erfenis, dát wat aan onvergankelijke waarden erin, niet onderworpen is aan stroomingen van tijd en maatschappij, aan de ebbe en vloed in de menselijke samenleving.

Wij wenschen ons aandeel in de opbouw der maatschappij bij te dragen en willen, ondanks alle uitingen van levensvreugde en levenskracht, waartoe onze jeugd ons het recht geeft, niet vergeten, dat het goede en onvergankelijke van onze oude tradities, ons, dragers hiervan, plichten en verantwoordelijkheden opleggen.

Ik ben ervan overtuigd, dat ook de nieuw aangekomenen dit ten volle zullen gaan beseffen. En daarom ben ik, ondanks eenige sombere aspecten, vol hoop en vertrouwen in onze toekomst. Dus hoop ik, dat men eens van ons zal kunnen zeggen, dat na jaren van onderdrukking en strijd, ons Corps sterker en hechter dan ooit herrezen is.

Aan U mijne Heeren om dit tot een waarheid te maken. Ik heb gezegd.

1895 - I.G.O.V. - 1945

Een halve eeuw I.G.O.V. — een halve eeuw van strijd. Strijd in Delft begonnen voor een hooggestemd ideaal, dat sindsdien door talloze toegewijde leden uitgedragen werd over vijf continenten. Wat I.G.O.V. in dezen tijd voor de menschheid heeft betekend, is moeilijk te overschatten en wordt toch door slechts weinigen beseft. I.G.O.V. streed haar strijd in stilte, zonder ophef verrichtten de leden hun liefdewerk. Niet in de mondaine gelegenheden vol schitter-schijn en schittermuziek, waar de haute volée zich ruischend bewoog, trof men hen aan, maar in de stille kroegen langs de haven, zelfkant van het nauwste leven der misdeelden. Zij schonken troost in velerlei vorm, waar dat mogelijk was, en wisten vele anderen tot schenken te bewegen.

Nu, na vijftig jaar strijd I.G.O.V., dan in het volle daglicht: Vrijdag 23 November 1945 om 17.00 uur hoopt zij al haar trouwe leden te verzamelen op de Sociëteit Phoenix voor een plechtige herdenking van het grootsche werk in dien tijd verricht. Muziek en dans zullen deze feestelijke reunie een luisterrijk karakter schenken van blijde onbaatzuchtigheid. Ook zij, die nog niet met I.G.O.V. kennismaakten zijn van harte welkom; hun zal de gelegenheid worden gegeven op de oude plank hun naam te graveeren, waardoor zij voor het leven zich het lidmaatschap verwerven. Vijftig jaren van rusteloos streven liggen achter ons.

De weg voor ons ligt duidelijk afgebakend.
De strijd gaat verder!

Het Bestuur van I.G.O.V.

Wist U, lezer,
..... dat er per dag 64 treinen in Delft aankomen.
..... maar dat de Redactie Uw bijdrage nog steeds niet binnen heeft?

Diner aux fleurs.

Ondanks dat het licht van den avond grauw was en de regen verstoot in den herfstwind, de ramen besproeiend met druppels die als tranen neerbiggelden op dorpels, kortom ondanks het feit dat ieder in het gebouw in zichzelf gekeerd was, afwezig sturende naar voorbij jagende wolken voelde Jaspers zich vreemd warm van binnen. Hij constateerde met verwondering zoöals wanneer men zich verheugt op iets prettigs, dat spoedig gebeuren gaat, een gevoel van aangename voldaanheid; nu hij hier over nadacht, meende hij de heele middag ook vaag de geur van bloemen te hebben geroken; van seringens soms, maar op andere tijden meer van lavendel. Jasper beschouwde dit als een gelukkig voorteken.

Zelfs toen hij naar buiten kwam door de glazen draaideur kon hij niet anders zeggen, dan dat het hem wél te moede was. „Ik ben in mijn beste humeur”, sprak Jasper tot zichzelf en het leek of hij danste over de glimmende trottoirs. De regen kletste op zijn hoed, maar dat alles bezwaarde hem zoo weinig, dat hij al verder dwaalde, neuriënd van:

ma pomme c'est moi
j'suis plus heureuse que le roi.

He etablissement, waar hij binnentrad, was hem onbekend; evenwel knikten vele gasten hem toe, als ware Jaspers een persoon, die dit restaurant frequenteerde. Op de spiegel-door Jasper met verwondering vertaald werd.

hier de heerlijkste geuren rondzweefden; een frissche geur van boschviooltjes deed Jasper terugdenken aan den tijd, die hij eens in de Ardennen doorbracht. Het was aldaar dat Jasper voor voor het eerst zijn vrouw ontmoette en de prettige herinneringen welden bij hem op, terwijl vaardige handen een uitgebreid couvert voor hem plaatsten. Jasper telde niet minder dan 5 vorken en messen en 4 wijnglazen, waarbij één lichtgroene. Een zwijgzame kellner diende de eerste schotels op. Jasper moest tot zijn verbazing bekennen dat hij zoo'n gerecht nog nooit had gezien.

„Wat is dit, ober”, vroeg hij bedeesd.

„Salade au crocus, monsieur”, antwoordde de kellner fluis-terend en toen Jasper opkeek zag hij slechts even in een gelaat, dat overigens in de schaduw van een kolom viel.

„Maar dit zijn, crocussen”, stamelde Jasper.

„Oui, monsieur”.

„Men eet toch geen bloemen, ober”.

„Een bloem, monsieur, is het schoonste voorwerp der scep-ping, op een vrouw na monsieur en geschapen om niet alleen door haar vorm en uiterlijke schoonheid te bekoren, maar ook in andere zin, in nuttiger zin, monsieur”.

Jaspers at de schotel; zij was voortreffelijk en deed hem denken aan champignons met een vleugje citroen; hierna nut-tigde hij primula soufflé tulpen in kerrysaus, en anjeliers glacés alle uitmuntende door verfijnden smaak en edel aroma. Toen de dranken Jasper op een dienblad werden aan-geboden, bediende hij zich zuinig. Uit de likeurflesschen koos hij een groene en een blauwe.

„Voortreffelijk gegeten hebbende verzoek ik U om een oog-en-blik van aandacht voor mij, sprak Jasper, waarom serveert U mij als dessert een vrucht? Dat is niet consequent”.

„Si, monsieur; zooals de bloem het schoonste wil uitdrukken, gelet op de beschouwing, zoo drukt de vrucht uit ons verlangen naar voltooiing, dat is de reden, waarom ik U die als slot van het diner had toebedacht”

„Mag ik de rekening gérant”.

„Het zal mij een eer zijn monsieur, U hier vanavond als gast te hebben ontvangen”.

Hierbij maakten zoowel de gérant als de kellner een diepe buiging, terwijl het Jasper weer opviel hoe hun oogen glin-sterden in de schaduw.

Toen Jasper thuis kwam at hij nog een drooge boterham.

H. S.

ALMANAK

ALMANAK

ALMANAK

Dit is het woord, dat in de komende weken geen moment Uw gedachten mag verlaten. VIER jaar heeft de ALMANAK moeten zwijgen, vier jaar lang werd U de gelegenheid ontnomen om in Uw pennevruchten Uw gedachten te condenseeren en een tastbare vorm te geven aan al wat leeft in het CORPS. Meer dan ooit tevoren zult U dus de Redactie moeten begraven onder Uw mengelwerk, gedichten en teekeningen voor den **twee-en-negentigsten ALMANAK**.

Het is echter mogelijk, dat voor U het ROODE BOEK nog slechts een schoone legende is uit lang vervlogen dagen en Gij haast U thans dagelijks voort naar Uw colleges, tekenzalen, bioscopen en examens, om Uw vreugdeloos studentenbestaan zoo snel mogelijk te beeindigen.

Doch zeer PIJNLIJK zoudt U uit Uw KLEURLOOZE APATHIE wakkerschrikken, wanneer U over eenige weken **GEEN NIEUWE ALMANAK** ziet verschijnen.

Beseft Gij echter wel, dat **ZONDER UW MEDEWERKING** dit ook niet **MOGELIJK** is?

Wanneer deze **ONVERBIDDELIJKE CONSEQUENTIE**, ondanks Uw, door den strijd verharde huid, in Uw bewustzijn vermag door te dringen, zal het woord **ALMANAK** U wederom doen gloeien van een **ONTEMBAAR ENTHOUSIASME**. U zult niet kunnen rusten voor Uw mengelwerk en teekeningen gereed zijn en alleen al de gedachte aan een **NIEUWE ALMANAK** zonder Uw bijdrage, zal U op dit moment reeds naar den pen doen grijpen.

De tijd, die U is toegemeten, is helaas korter dan ooit tevoren, slechts **ÉÉN WEEK** rest U nog. Zet dus al de poorten van Uw **ENERGIE, VERNUFT en INSPIRATIE** terstond wagenwijd open! Vanavond begint U nog!! Nu eens **NIET** naar de bioscoop, maar U maakt thuis Uw kachel aan, schuift er een gemakkelijke stoel bij en.... dan **KOMT** het, dan **HEEFT** U het en morgen ontvangen wij Uw **INZENDING**.

Wij, de Commissie tot Redactie van den Delftschen Studenten Almanak voor het jaar Negentienhonderd. zes-en-veertig,

W. MULLER	<i>President</i>
J. VAN DER HOEVEN	<i>Secretaris</i>
CORNEILLE C. VISSER	<i>Vice-President</i>
R. P. SCHOEMAKER	<i>Commissaris A.</i>
J. J. SANDERS	<i>Commissaris B.</i>

WIJ REKENEN OP U!!!

HET REDACTIE ADRES IS: **OUDE DELFT 89.**

**alleen een gouden almanak
IS EEN EIGEN almanak**

REISINDRUKKEN

Dear,

Hte wordt tijd dat je eens schrijft, knaap! The same to you, zul je waarschijnlijk zeggen, maar het blijft een feit dat ik al twee brieven naar Nederland heb geschreven en for all I know, heerscht daar op het oogblik de pest, want bijna iedereen schijnt met stomheid geslagen. Daarom, schrijf hoe het gaat daar in dat land van kankerende Untermenschen, hoe het zit met de geldzuivering, met die pseudo-Hoogeschool waar je op 't oogenblik je tijd zit te verdoen, met de groentijd, met het aantal tentamens dat jij stinkend studievarken al in de wacht heb gesleept. Ook de lijst van verlovingen (aangegane, afgegane en vergane) is een heel dankbaar onderwerp. Daarom, schrijf! Het is waar, ikzelf heb tot nu toe slechts een brief naar huis geschreven en één naar mijn jaarclub. Maar wie durft daar aanmerkingen op te maken, wanneer hij weet wat ik al heb meegemaakt sinds ik in de malle-molen van dit leven hier terecht kwam? Een malle-molen, die mij nu eens hierheen, dan weer daarheen slingerde, die mij bij een bushalte het eerste Engelsche meisje deed kussen, die mij, die ons samen onder een chestnut-tree deed zitten en die haar deed zeggen: „I prefer you”. Zoo is dat. Overigens nothing serious so far. Ontmoeting op een dance in het British Council House in Liverpool. Vandaag is ze hem weer gesmeerd naar college in Londen. Hartroerend, tragisch, dramatisch. Lach niet schoft! Huil!

Over deze Amy van 20 jaren zal ik je verder niets vertellen, want het gaat je ten eenenmale niets aan. Begrijp dit heel goed: Niets gaat jou iets aan, zoolang je niet van je oprechte belangstelling blijk geeft door een brief te schrijven. En dit geldt ook voor al die andere...¹⁾ zonder wie wij niet kunnen leven, en die hun praatconstante niet op papier tot uitdrukking willen brengen. Totdat ik dus een brief ontvang, hebben jullie er niets mee te maken dat ik naakt 10 stones, 2 pounds en 14 ounces weeg, dat Penelope nog zu haben is, dat ik uien een beroerd eten vind en sinaasappelen een beter, dat je voor je cigarettens wel moeite moet doen, maar dat je nooit zonder zit, dat je de houding van de Engelschen tegenover de Wild Woodbone-cigarettens kunt bepalen naar het liedje „We 'll make Wiston Churchill smoke a Woodbine-cigarette, when the Red Revolution comes”.

Overigens zijn de communistische stroomingen, geloof ik, hier niet zoo sterk: de Engelsche arbeiders voelen er misschien wel iets voor, maar het schijnt „bad form” te zijn om communist te zijn. In minderen mate geldt dit ook voor Labour. Maar ook dat gaat je niet aan. Evenmin dat ik binnenkort blut ben en dat ik zoojuist een booze brief met Dear Sirs erboven en Yours sincerely eronder heb geschreven naar het

Treasury Department van The Royal Netherlands Government in Londen, omdat ze me nog steeds geen antwoord hebben gegeven op mijn smeekbrief om toch alsjeblieft mijn 107 Nederlandsche guldens om te ruilen voor 10 soliede ponden, evenmin dat steeds meer figuren zich voor 8 of 10 pond een fiets aanschaffen en ook niet dat het me onmogelijk zal zijn om pakketten te sturen zoolang ik niet ruimer in mijn ponden zit. Och mocht men in Nederland de mogelijkheden onderzoeken om mij een cheque te sturen, voorwaar ik zou gans zeer hevig juichen. Want wie is niet blijde, wanneer hij met een Raleigh uit Engeland terugkeeren kan? En zeer zeker, gelukkig is de man wiens buidel vol ponden en shillings is, want hij zal terugkomen met vele boeken. Sterk staat hij, want voor zijn 10 textielcoupons zal hij zich een broek kopen. Het is daarom volkomen terecht mijn ziel, dat gij onrustig in mij zijt, want mij vliegen de ponden uit de portefeuille, omdat mijn longen om rook vragen, mijn maag om sinaasappelen en lunches en teas in de restaurants van Chester en Liverpool, waar ik hitch-hikend heentijg, en altijd weer sta ik in de boekwinkels en zeg: Ach...

En dan kom ik weer terug in Ashton Hayes en zit bij net open haardvuur in de smoke-room, in de lounge, in de library of ik ga naar de billiard-room. Daar stoot ik een bal, daar lees ik een boek, daar doen we aan community-singing (vooral van „You'll never get to heaven in a woman's arms, because the Lord don't like these femine charms”), of je pikt de Times of de Manchester Guardian en je leest met vette headlines „Uneasy Quiet in Batavia”; je denkt zonder rotzooi kunnen wij niet leven, hiep, hiep, hoera! Dan ga je naar buiten om op te knappen en je zwerft door de boomrijke landouwen langs de vijver en komt prompt te laat voor breakfast, milk, lunch, tea, supper, coffee of wat dan ook, wat betekent dat je een lied moet zingen maar tevens dat je den volgenden morgen de corveeërs moet helpen bij het aardappelschillen.

Daartusschendoor allerlei engagements. Van het programma van deze week noem ik: Dinsdag, a party at Manley; Woensdag, naar de English Speaking Union en de Lord Mayor van Chester; Donderdag, bezoek aan de Universiteit van Liverpool, 's avonds een tooneelstuk in Liverpool; Vrijdag komt er een prof. uit Liverpool praten over Engelsche Literatuur; Zaterdag is er een „dance”, „organised by the vicar”(!!) in Ashton; Maandag een filmshow hier in Ashton Hayes; Dinsdag bezoek aan de Universiteit van Manchester en na afloop bijwoning van de opvoering van „iets van Shakespeare”. Enz. Waarmee ik maar zeggen wil dat ik hier niets uitvoer en dat het waarschijnlijk niet beter zal worden vooraleer ik naar een of andere Engelsche familie verhuis.

Dit alles was echter niet voor jou bestemd. Ik vraag me dan ook af waar je de impertinentie vandaan hebt gehaald om verder te lezen. Het eenige wat je nu nog kunt doen, is te bedenken dat ik na 21 November niet meer op Ashton Hayes zal zijn.

Ouwe Knor, het ga je goed!

A. MANGER.

¹⁾ brief was „opened by censor”.

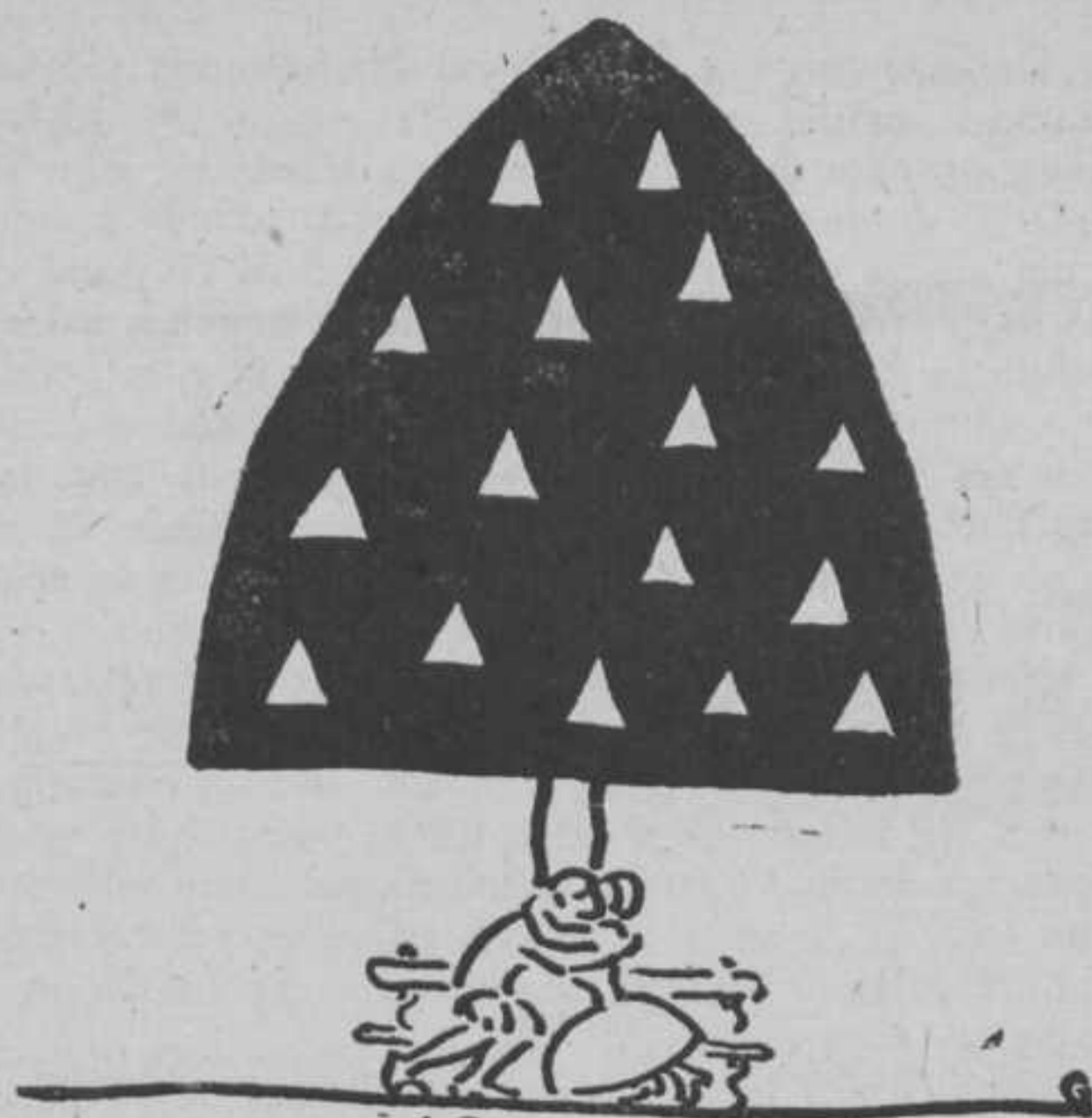
ZOO ZENDT U IN:

1. Alle zendingen worden uiterlijk Vrijdag 23 November te middernacht, verwacht op het Redactie-adres:
OUDE DELFT 89.
2. De inzendingen geschieden onder motto. Een gesloten couvert met naam en adres van den inzender en aan de buitenzijde het motto, moet bijgesloten worden.
3. Mengelwerk en gedichten moeten ingezonden worden op eenzijdige beschreven bladen, liefst getypt.
4. Teekeningen moeten ingezonden worden op ongelinieerd wit papier, uitgewerkt in zwarten inkt. Voor de onderwerpen raadpleege men de vroeger Almanakken.
5. Bij voorkeur moeten de teekeningen groter (2 × of meer) dan de ware grootte geteekend worden.

DE COMMISSIE TOT REDACTIE VAN
DEN DELFTSCHEN STUDENTEN
ALMANAK VOOR HET JAAR 1946.

ALMANAK

de Arena van alle enthousiasten.

Zoet verhaal.

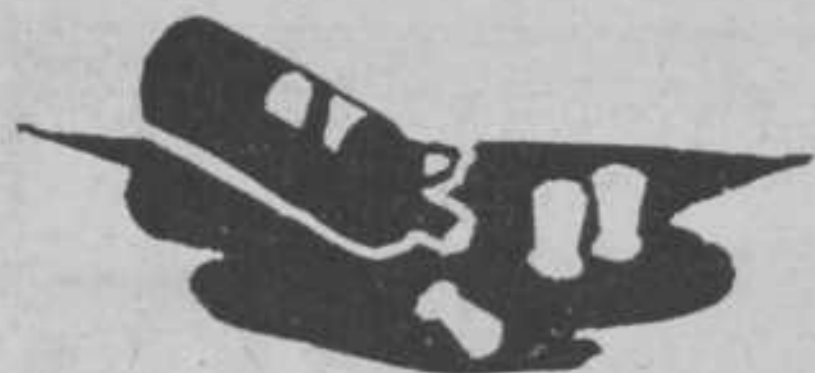
bevattende een beschrijving van drie schatten van meisjes en de avonturen, die schrijver dezes in haar gezelschap mocht beleven op een schoone zomerdag te Noordwijk aan Zee.

Dit jaar heb ik toch een gelukje gehad: ik was een dag in Noordwijk en oh-la-la, daar zag ik me drie dotten van meisjes! Heus, het is een zware taak die ik op me neem, door de lichte uren in haar gezelschap doorgebracht, voor U te willen beschrijven. Maar sinds die uren slaap ik nog steeds onrustig, zoodat deze ontboezeming mij het eenige middel schijnt om mijn gemoedsrust terug te vinden.

In Noordwijk moet je zijn (de grenzen waren dicht), wist ik van een kennis ('t was geen vriend). Overtuigd van mijn onweerstaanbaarheid waren mijn verwachtingen dus hooggespannen, toen ik op zoo'n uitgezochten dag, zoo één, waarop de zee zoet van zomerweelde zingt zonder dat donder dreigt, de boulevard betrad, haast ophuppelde om het eens echt lichtzinnig te zeggen. Maar het kwam pas, toen ik al drie boulevards gehuppeld, gewandeld respectievelijk geslenterd had. Ik wilde juist bijna teleurgesteld — maar toch nog met een sprankje hoop, geboren uit het idee: te vroeg — eens op het strand gaan kijken. En ik had juist vluchtigjes in mijn zakspiegeltje gekeken en wat denkbeeldige gebreken in mijn uiterlijk van veroveraar gecorrigeerd toen het moment daar was. Het oogenblik, waarop ik begreep waarom ik een jaar lang de harde moeilijke worsteling met de maatschappij, die het deel van den student is, had volgehouden.

Arm in arm, ook bijna teleurgesteld, kwamen ze mij tegemoet. Het voorstellen was wat verward en misschien was er iets niet heelemaal correct. In elk geval begreep ik pas later goed hoe ieder heette. Maar ik weet nu, dat het Dini was, die een pruilmondje had voor ze mij in het oog kreeg. En dat Elly een soepijpe verstopte toen ze mij zag. Pop leek van het begin af het moeilijkst te winnen: zij bleek met mijn uiterlijk nog weinig getroost. Het huilen moet haar kort voor de ontmoeting nader gestaan hebben dan het lachen, al wist ze zich door haar fijne tandjes in haar onderlipje te drukken prachtig te beheerschen. Dini, Elly, Pop... Ja, Dini, met haar stevig en sportief figuurtje, haar warm blond haar, haar blauwe openhartige, ja kinderlijk open oogen. Wat was zij natuurlijk en volkomen ongekunsteld, onbedorven nog. Zij sloeg dadelijk onbevangen haar arm om me heen en hief haar gezicht lachend naar het mijne. Ik hoorde bij de drie, zeiden gebaar en woord. Zij nam ongemerkt de leiding en wij zakten af langs het strand, weg van waar het druk kon worden. Met haar wat heesche stem, haar oogen af en toe en steeds vaker trouwhartig de mijne peilend, wijdde zij mij in die kleine geheimen in, die mij volkomen één maakten met het drietal. Zij logeerden alle drie bij Pop's tante Pop. Ik begreep, dat die meestal mee ging om een wakend oogje te houden op het drietal, dat nog zoo sterk op het uiterlijk afging en vreugde schiep in duidelijk blijkende goede eigenschappen in plaats van naar verborgen gebreken te vragen. Deze keer, zei Dini, hadden ze de kans gekregen waarop zij al zoo lang geloerd hadden; zij waren ontsnapt voor tante klaar was. En zij hadden mij gevonden voor haar avontuur. „Toe, ga zitten”, zei ze, en trok mij omlaag. Zij zoende mijn wang, keek mij ernstig aan, zuchtte en draaide zich om.

Ik ging liggen en deed mijn oogen dicht en weer open. Het was Elly, die haar pittig figuurtje naar mij over boog, zoodat haar roodbruin haar op mijn borst hing. Langzaam draaide zij haar gezicht omhoog. Toen zij mij tenslotte aanzag, verscheen opeens een guldig lachje in haar lieve bruine oogen.

WIST U.....

dat Willem de Zwijger nooit in een ALMANAK van het D.S.C. heeft geschreven? Hij stierf dan ook op „Het Prinsenhof”. U echter hebt een kans om het eerste wél en het tweede niét te doen.

UIT 'T ROODE KAMERDE

De Senaat van het Delftsch Studenten Corps heeft zich op 5 November j.l. als volgt samengesteld:

J. J. GERZON, President.
W. H. VERLOOP, Secretaris.
F. H. VAN DER LINDE VAN
SPRANKHUIZEN, Thesaurier.
W. B. K. BOOM, Archivaris.
P. H. SIMON THOMAS, Commissaris.

Namens den Senaat,
P. H. SIMON THOMAS, Vice-Secretaris.

CORPSVERGADERING te houden op Donderdag 22 November 1945 te 19.30 uur op de Bovenzaal van de Sociëteit Phoenix.

Agenda:

Opening.
Notulen.
Begrooting.
Erkenning Wageningsch Studenten Corps.
Rondvraag.
Sluiting.

De begrooting, evenals de aan te vragen dispensaties liggen vanaf 12 November ter lezing op de Bibliotheek van de Sociëteit Phoenix.

Namens den Senaat,
P. H. SIMON THOMAS, Vice-Secretaris.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN

D.S.D.G. „VRIJE STUDIE”.

Alhoewel het vanzelf spreekt dat ieder rechtgeaard lid van het D.S.C. in elk geval lid van het D.S.D.G. „Vrije Studie” is, zult U, om dit waar te maken, toch nog even Uw naam moeten zetten op de lijst, hangende in de Sociëteit Phoenix. Ondanks de reeks belangwekkende lezingen, die dit jaar op het programma staan, bedraagt de contributie slechts f 2,—. Inmiddels heeft het bestuur zich op 9 November als volgt samengesteld:

H. W. L. HEYNING, President.
C. OORTHUIYS, Secretaris.
W. J. WOLFF, Thesaurier.
H. P. VERSCHUUR, Archivaris.
P. H. SIMON THOMAS, Commissaris.

Namens het Bestuur,
C. OORTHUIYS, Secretaris.

„Zal zoo mijn toekomstig vrouwtje lachen?” dacht ik. Zij ried het en gaf mij nog onverwacht een speelsche kus op mijn oor, waarna zij hard wegholde. Ik wilde opstaan en haar nagaan. Toen zag ik Pop pas goed. Pop, die haar beurt wachtte. Pop — oh, lieveling, met je donker haar en lichte (lichtzinnige?) blauwe oogen. Oh, lieveling, ik voel weer die huivering van gelukzaligheid toen jij met je lipjes de mijne beroerde....

En toen kwam tante buiten adem aan. Direct lieten Dien en Els haar spel in de steek en ook Pop liep naar haar toe. „Kinderen, om zoo maar weg te loopen”, hijgde tante. „Kom gauw mee, op het potje, allemaal”.

„Oh mijnheer”, zei ze tegen mij, „die drie probeeren nu ook iedereen over te halen een fort voor ze te maken”.

J. KOREVAAR.

D.S.M.G. „APOLLO”.

Heerenconcert.

Voor het eerst sinds vijf jaar kan het Bestuur U tot zijn groote vreugde mededeelen, dat het Heerenconcert dit jaar op Donderdag 13 December om 8 uur in de Boveneetzaal van de Sociëteit „Phoenix” gehouden zal worden.

De oud-leden zullen zich ongetwijfeld nog wel de zeer speciale sfeer, die dezen avond altijd kenmerkte, herinneren. Voor de jongere jaars en de kennismakers zij hier vermeld, dat het Heerenconcert een der oudste tradities van het Gezelschap vormt.

De avond zal, zooals gebruikelijk, een kamermuziekavond zijn, welke uit een officieel en een niet-officieel gedeelte zal bestaan. Bij het niet officieele deel kan een ieder zijn muzikale kunnen ten toon spreiden. Jongere jaars, vormt ensembles, treedt op als solisten, profiteert van deze unieke gelegenheid. Spelers voor het officieel zoowel als voor het niet officieele gedeelte worden verzocht in te teekenen op de voor dit doel op te hangen lijsten.

Namens het Bestuur,
W. J. WOLFF, Secretaris.

N.B. Het Bestuur verzoekt heeren, bezitters van kaarsen en kandelaars, deze artikelen voor bovenvermelde avond in bruikleen te willen afstaan ter verhooging van de sfeer.

De maan komt om 0 uur 35 op, maar toen de Redactie den volgenden morgen naar bed ging, was Uw bijdrage nog niet binnen.

D.S.T.G.

Op 1 Februari '46 zult U Uw rokdasje al dan niet voor het eerst kunnen strikken en U met Uw dame kunnen opmaken om Doelenwaarts te tijgen, tenminste als U lid bent van het D.S.T.G. De lijst hangt nog steeds op de deur van den voorzaal der Sociëteit Phoenix. Helaas heeft een vechtende en dringende horde eerstejaars de helft van deze lijst afgerukt en vertrapt. U gelieve wél te onderzoeken of Uw naam hier nog op voorkomt, en zoo neen, hem er ten spoedigste weder op te plaatsen.

Tenslotte wordt een ieder, die een rol wenscht te vertolken, verzocht zich met het bestuur in verbinding te stellen, opdat in de eerstkomende weken met de repetities een begin gemaakt kan worden.

J. H. VAN BORSSUM BUISMAN,
h.t. Secretaris.

D.S.S.C. „PARIS”.

Het Bestuur van de D.S.S.C. „Paris” heeft het Eerelid van „Paris”, den heer Mr. G. C. A. Oskam, bereid gevonden een simultaanséance te houden voor hare leden. Deze zal plaats hebben Donderdag 22 November a.s. des avonds 8 uur op de Boveneetzaal van de Sociëteit Phoenix.

Het Bestuur verwacht dat geen der leden deze gelegenheid voorbij zal laten gaan om zijn belangstelling te toonen, en dat vooral de eerstejaars de bedroevend slechte indruk, die zij op

den eersten avond door hun geringe opkomst hebben gemaakt, zullen weten te verbeteren.

Teekent in op de lijst in de voorzaal!

Namens het Bestuur,
M. MUIYSKEN, Secretaris.

DELFTSCHE STUDENTEN AMATEUR FOTOGRAFEN VEREENIGING

Met het oog op de binnenkort te verwachten oprichting van een Studenten Film-Kring, heeft het Bestuur van de D.S.A.F.V. de volgende wijziging ondergaan:

B. DE BRUYN, President;
M. H. LUBBERS, Secretaris;
J. H. LOUWERSE, Thesaurier;
W. P. C. ZEEMAN, Bibliothecaris, wnd comm. v. Materiaal;
R. P. SCHOEMAKER, Film-Commissaris.

De Film-actie.

Er zijn thans besprekingen gaande met het NATIONAAL INSTITUUT om tot een landelijke film-actie te geraken en alle film-liefhebbers in het land te vereenigen in één groote Film-liga, met het doel, door een innige samenwerking van alle plaatstelijke afdelingen, te geraken tot een intensieve en uitgebreide studie van de goede film.

Door deze concentratie wil men vooral bereiken, dat alle filmprogramma's met zorg en onder deskundige leiding samengesteld worden, en tevens de kosten van de voorstellingen tot een minimum te beperken.

Zoodra deze plannen een vasten vorm hebben aangenomen en er meer bekend is over de beschikbare films en sprekers, zal het Bestuur een uitgebreid overzicht geven van de acties, welke het op filmgebied zal ondernemen. Ook zullen dan de kosten van het lidmaatschap, voor D.S.A.F.V. en Filmkring gezamenlijk, nader vastgesteld worden (ten hoogste zal dit f 3,— bedragen).

Er wordt naar gestreefd nog vóór het einde van het jaar een groote film-avond te organiseeren. Daarna zullen de film-avonden vermoedelijk eens in de vier weken gehouden worden. Van het Ministerie van Openbare Werken en Wederopbouw ontving het Bestuur reeds toestemming voor de vertoonen van de films:

WALCHEREN, ARNHEM, VENLO en WIERINGERMEER. Deze films werden dezen zomer in opdracht van de voor Filmproductie.

Ook de Nederlandsche films „TANAH SEBRANG” (Indië-film van M. Franken), „DE HALLEN VAN PARIJS” (Paul Schuitma), „DE ZEEAREND” (Jan Hin) en talrijke bekende Fransche en Russische films uit vroeger jaren staan reeds op het programma.

Behalve de groote filmavonden, welke georganiseerd worden in het kader van de film-actie, zullen ook kleinere bijeenkomsten gehouden worden. Na de voordracht „Fotografieeren en Fotokunst”, welke op Donderdag 22 Nov. a.s. (8 uur n.m.) in de Sociëteit „Phoenix”, gehouden zal worden, zal o.m. de LUSTRUM-film vertoond worden. Deze werd tijdens het Lustrum in 1938 opgenomen door K. A. Biegan en R. P. Schoemaker.

Tenslotte vestigt het Bestuur er den aandacht op, dat de film-avonden en andere bijeenkomsten, georganiseerd door de D.S.A.F.V., alleen voor leden van deze vereeniging toegankelijk zijn.

Namens het Bestuur,
M. H. LUBBERS, Secretaris.

U komt op tijd in de bioscoop, maar bent U ook op tijd met Uw bijdrage voor den ALMANAK?

Delftsche Uitgevers Maatschappij

Uitgeverij voor wetenschappelijke boekwerken

Oude Delft 101, Telefoon 1776

Kledingmagazijn**van Uffelen**

Jacob Gerritstraat 12, Delft.
Telefoon 1584.

Houdt een waakzaam oog op
UW GARDEROBE!

Mogen wij straks Uw**slaoliebon**

in ontvangst nemen?

Wij garanderen U
1 De fijnste goudmerk olie.
2 Prompte aflevering.
3 Het juiste gewicht.

Fa. G. J. BRUIGOM
BINNENWATERSLOOT 33 DELFT

Techn. Boekhandel Waltman

Binnenwatersloot 33-35, Delft.

Verschenen:

Twee nieuwe deeltjes in de „Diligentia-Reeks:

Moderne Lakverven, door Dr C. P. A. Kappelmeier, Bereiding, eigenschappen verwerking, Geïllustreerd.

Fijnhout, door Prof. A. te Wechel. Eigenschappen en toepassing. Geïllustreerd. Per deeltje f2.75.

„ACADEMIA”

Oude Delft 101-103

telefoon 1776

Delft

★

Boekhandel en Antiquariaat
voor Techniek-Wetenschap-Kunst

Voor aankondiging In Januari begint te verschijnen:

ONDERDRUKKING EN VERZET NEDERLAND IN OORLOGSTIJD

Dit werk geeft een historisch alomvattend beeld van het verloop der gebeurtenissen op alle gebied van het maatschappelijke en culturele leven gedurende de gehele oorlogstijd. Een staf van vooraanstaande deskundigen op elk terrein geeft samenvattende beschouwingen van het belangrijke wat op het terrein hunner competentie gevallen is. Zij hebben persoonlijk onwettige, laakbare daden, die gedurende de bezetting in Nederland zijn gepleegd, uit betrouwbare bron opgetekend. Velen hunner zijn gegijzeld geweest of op andere wijze door den vijand gevonnist. Verschillende medewerkers zijn reeds in de duistere periode van de bezetting aan dit boek begonnen.

Dit werk wil zijn een onopgesmukt verslag van het lijden, de volharding en de strijd van ons volk in de oorlogsjaren van 1940-1945.

Een schat van illustratiemateriaal, die de tekst zal begeleiden, is reeds gedurende de bezettingstijd voor deze uitgave verzameld. De jarenlange voorbereidende arbeid, de namen der medewerkers en de alomvattende doelstelling rechtvaardigen de uitgave te noemen

een nationaal standaardwerk voor tijdgenoot en nageslacht.

MEDEWERKERS EN INHOUD:

De hoofdredactie wordt gevormd door den bekenden historicus Dr C. D. J. Brandt en Mr B. C. Slotemaker, directeur van de „Stichting voor den Arbeid” te s-Gravenhage. Zij worden bijgestaan door o.a. de volgende medewerkers: Lt.-Gen. W. J. C. Schuurman, militaire aangelegenheden; Prof. Mr J. P. A. François, volkenrecht; Zijne Exc. Min. W. Drees, politieke wilsvorming; medewerkers van de voornaamste kerkelijke gezindten, godsdienstig leven, Mr Dr J. Donner, rechtsbedeling, Dr L. G. Kortenhorst, economisch leven; Ir I. L. Louwes, voedselvoorziening; Mr L. J. A. Trip, financiën; Dr C. v. d. Bey, volksgezondheid; Ir W. Huyskes Sr, verkeer en transport; Dr J. P. Kruyt, psychologie van de bevolking; en vele, vele anderen.

OMVANG:

Circa 44 afleveringen van 64 pagina's, formaat 20 x 27¹/₂ cm., en gedrukt op een uitstekende kwaliteit illustratiepapier. De gehele omvang wordt vier delen met een gezamenlijke inhoud van c.a. 2900 pagina's, waarvan een groot gedeelte gewijd is aan het **illegale verzet**.

ILLUSTRATIES:

Het gehele werk zal met 800 à 1000 reproducties worden geïllustreerd.

DE PRIJS:

per aflevering is ± f2.50. Het werk wordt compleet in vier delen geleverd, met vier losse prachtbanden en voor elk deel een afzonderlijke titelpagina en de inhoudsopgave. Afleveringen zijn niet afzonderlijk leverbaar. De prijs van het complete boekwerk in 44 afleveringen wordt ± f110.— plus vier banden à f3.— per band, is ± f122.— totaal.

LUXE EDITIE:

Het is de bedoeling van dit bijzondere werk 250 exemplaren gebonden in perkament of lederen band met goudstempel te doen verschijnen. Prijs per deel ca. f75.—.

VERSCIJNDATA:

Er wordt naar gestreefd om gemiddeld acht à tien afleveringen per jaar te doen verschijnen. De eerste aflevering verschijnt begin 1946.

INTEKENINGEN WORDEN NU REEDS AANGENOMEN.